

Bemærkninger:

Efter landstingsloven om landstinget og landsstyret har landsstyret ansvaret for forvaltningen af hjemmestyrets anliggender. Landsstyrets og de enkelte landsstyremedlemmers ansvarlighed fastsættes i landstingslov.

Lovudkastet er udarbejdet med udgangspunkt i den danske lov om ministres ansvarlighed. Det har været nødvendigt at fravige "ministeransvarsloven" på en række punkter, idet landsstyrets beslutninger i praksis foregår i et kollegium, og begrebet "straf" ikke findes i den grønlandske kriminallov.

-

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ad. § 1

Her fastlægges lovens område. Medlemmer af landsstyret kan kun påtales efter denne landstingslov for overtrædelse af de pligter, som de har fået pålagt som medlemmer af landsstyret. Skal et medlem af landsstyret påtales for andre forhold skal dette ske efter den Øvrige lovgivning.

Ad. § 2

Kriminallovens almindelige bestemmelser gælder tilsvarende for medlemmer af landsstyret. Disse bestemmelser har særlig betydning, når det drejer sig om forsøg eller medvirken til en lovovertrædelse. Et medlem af landsstyret kan således blive ansvarlig efter almindelige regler om meddelagtighed for de andre medlemmers handlinger.

Ad. § 3

Et medlem af landsstyret har alene ansvaret for de afgørelser, som vedkommende selv har truffet. Dette vedrører kun de afgørelser, som ikke er truffet på et landsstyremøde.

Ad. § 4

Ethvert medlem af landsstyret, som på et landsstyremøde har vedtaget en beslutning, har samtidig ansvaret for denne beslutning. Beslutter et medlem ikke at stemme for beslutningen, skal vedkommende anmode om at få dette medtaget i mødereferatet. Et

medlem af landsstyret, som på en eller anden måde har medvirket til en beslutning, dog uden at dette er blevet gjort på et formelt landsstyremøde, er ansvarlig for beslutningen.

Efter den gældende lovgivning skal landsstyret forelægge en række sager for f. eks. finansudvalget. Finansudvalgets godkendelse fritager ikke medlemmerne af landsstyret for deres ansvar. Medlemmer af finansudvalget kan på den anden side ikke pålægges ansvar for deres medvirken til beslutningen, jf. kriminallovens § 30, stk. 3.

Det vurderes, at landsretten i almindelighed vil pålægge det største ansvar på det medlem, som administrerer sagsområdet.

Ad. § 5

Et medlem af landsstyret kan i en række tilfælde idømmes ansvar for medvirken til en lovovertrædelse hos en embedsmand.

Udgangspunktet er reglerne i kriminalloven om medvirken, men her bliver der fremhævet de tre tilfælde, hvor det specielt kan komme på tale.

Ad. § 6

Denne bestemmelse svarer stort set til bestemmelserne i § 30 i Kriminalloven. Efter denne bestemmelse er der mulighed for at pålægge ansvar for enhver tjenesteforsømmelse. Bestemmelsen betyder en udvidelse af medlemmernes ansvar, idet den ansvarsbegrænsning, der findes i kriminalloven § 30, stk. 2, ved formuleringen "grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed", ikke er medtaget.

I henhold hertil er det således muligt at dømme et medlem af landsstyret for at vise tjenesteforsømmelse i sin stilling som medlem af landsstyret. I stk. 2, fastlægges ansvarets rækkevidde.

Ad. § 7

Erstatningsansvaret følger de almindelige erstatningsregler, således at erstatningsansvaret ikke følger de samme regler som foranstaltningerne. Et medlem, der har handlet med simpel uagtsomhed kan således ikke idømmes foranstaltninger efter kriminalloven, men kan ifalde erstatningsansvar, selvom vedkommende kun har handlet med simpel uagtsomhed.

Ad. § 8

Reglerne om ophør af det kriminalretlige ansvar, er knyttet til selve påtalen (påtaleundladelse). Det er således påtalemyndigheden, der tager stilling til forældelse af det kriminalretlige ansvar. I henhold kriminallovens § 83, stk. 1, nr. 2, er hovedreglen den, at afgørelsen om hvorvidt forældelse er indtrådt, beror på en skønmæssig vurdering af behovet for at anvende kriminallovens bestemmelse om sanktioner. Påtale finder ikke sted efter kriminalloven, når vedkommende alene ville være blevet idømt bøde eller konfiskation, og der er forløbet 2 år efter lovovertrædelsens ophør. Her fastsættes derimod en påtalefrist på 5 år, således at påtalefristen aldrig er udløbet før et nyvalg til landstinget er sket.

Ad. § 9

Dette er en følge af § 6, som er en mere vidtrækkende bestemmelse end kriminallovens regler.

Ad. § 10

Begrebet "straf" findes ikke i kriminalloven. Kriminalloven anvender derimod forskellige former for foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af lovgivningen. Det overlades her til landsretten at afgøre, hvilken form for foranstaltning, et medlem af landsstyret skal idømmes for overtrædelse af landstingsloven.

Ad. § 11, stk. 1

I henhold til lov om rettens pleje i Grønland, Kapitel 5, §20 a, samt landstingsloven om landstinget og landsstyret § 33, kan intet landstingsmedlem tiltales eller underkastes frihedsberøvelse af nogen art uden landstingets samtykke. Selvom alle medlemmer af landsstyret ikke samtidig er medlemmer af tinget, bør medlemmerne ligestilles og nyde samme beskyttelse *imod* tiltale.

Ad. § 11, stk. 2

Det påhviler Politimesteren som anklagemyndighed at vurdere om der er grundlag for at rejse tiltale.

Ad. § 11, stk. 3

I henhold til lov om rettens pleje i Grønland Kapitel 1, § 15, stk. 2. behandles en sag i Landsretten som 1. instans, når dette, for sagsområder der henhører under hjemmestyret, er fastsat ved landstingslov.